

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes, det er en helt ejendommelig argumentation, der kommer fra den kant, altså at netop Dansk Folkeparti vil gå ud og argumentere for, at det danske folk skal lade sig kyse af franskmændene. Hvad er det dog for noget?

Vi har et EU, der baserer sig på 25 selvstændige lande, og så kan det da ikke være sådan, at vi i Danmark skal spørge franskmændene, om det er en god idé for os med en forfatningstraktat. Det må da være op til danskerne selv at afgøre, om forfatningstraktaten er god for Danmark.

Derfor er svaret, som det har været hele tiden: 25 lande skal ratificere, de 25 lande vælger hver på deres facon, hvordan de vil ratificere, 10 lande har angivet, at de vil lave folkeafstemninger, og så må vi have den proces videreført. Men det er klart, at lige i den øjeblikkelige situation har vi behov for større klarhed, og derfor håber vi meget, at topmødet i slutningen af næste uge vil skabe den nødvendige klarhed om det grundlag, vi stemmer på.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det her handler jo ikke om at kyse nogen. Det er sådan, at det forudsætter enighed blandt medlemslandene at lave en ændring af grundlaget for EU. Nu har Frankrig og Holland sagt nej, og så er der ikke enighed, men det vil fru Charlotte Antonsens parti ikke acceptere. Så er det da meget logisk at tænke videre og spørge: Hvis danskerne den 27. september måtte sige nej, vil fru Charlotte Antonsen så respektere dét, når vi ihukommer, at man altså ikke vil bremse processen, ligesom de to lande, der jo faktisk har en vetoet i den sammenhæng, har bedt om? Det var punkt 1.

Punkt 2, så vil jeg spørge: Hvordan kan det være, at fru Charlotte Antonsen på den ene side kan stå og sige, at det altså er ufatteligt vigtigt, at vi i Danmark træffer vores egen beslutning, at det her alene er et dansk anliggende, mens man på den anden side kan anføre, at vi faktisk ikke kan træffe en beslutning selv, men skal overlade den til topmødet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen jeg har sådan set svaret én gang på det spørgsmål.

Franskmændene har stemt nej ved en folkeafstemning, og det har de også gjort i Holland. Ef-

terfølgende har de to regeringer sagt til os danskere og sagt til de andre lande i EU, at de ønsker, at vi skal fortsætte ratifikationsprocessen. Det er det, vi forholder os til, og det er derfor, vi kører videre.

Kl. 13.50

Det er jo klart, at hvis regeringerne havde sagt, at nu er det slut, nu stopper vi, traktaten er død, ja, så var traktaten død. Men det er ikke det, vi hører, og derfor vil jeg gerne kort gentage, hvad den første Gallup – det hedder så Sofres i Frankrig – viser om det franske nej. Den viser nemlig, at hovedårsagen ifølge de franske nejsigere til, at de har stemt nej, er, at arbejdsløsheden i Frankrig er alt, alt for høj, og at de ikke føler, at forfatningstraktaten kan gøre tilstrækkeligt ved det.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan konstatere, at vi altså ikke kan få noget svar på, om man vil respektere et nej i Danmark, når man ikke vil respektere et nej i Holland og Frankrig. Så lader vi den ligge.

Fru Charlotte Antonsen vil gerne tale om arbejdsløshed. Så skal jeg sådan set bare høre, om fru Charlotte Antonsen kan be- eller afkræfte, at det er sådan, at de lande, som er fuldt integrerede i EU-samarbejdet, har euro og alt, hvad der ellers hører til, har en markant højere arbejdsløshed end de lande, der rent faktisk står udenfor.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

For det første vil jeg godt sige, at vi selvfølgelig respekterer et dansk ja eller et dansk nej i forbindelse med en folkeafstemning. Det var sådan set ikke andet, jeg svarede før. Det siger sig selv, at hvis man som politiker beder om en folkeafstemning, respekterer man selvfølgelig også det, der er befolkningens beslutning.

Det så vi tilbage i 1992, hvor vi fik et helt andet grundlag for Danmark. Det er jo det, der gør, at Danmark som følge af nej i 1992 blev nødt til at få de fire undtagelser, der i dag på meget centrale områder faktisk fungerer som møllestent for Danmark. Vi har mistet indflydelse på en stribe områder. Så kom ikke her og sig, at vi ikke tager et nej alvorligt. Vi tager det særdeles alvorligt.

Arbejdsløsheden mener franskmændene ikke at man kan gøre nok ved eller har gjort nok ved i EU. Det er en af deres begrundelser for at stemme nej. Det er klart, at hvis vi ser ud over Euro-